

Arrest

nr. 79 774 van 20 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 23 januari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 januari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 14 januari 2011 een asielaanvraag in en verklaarde hierbij dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. Via een op 12 september 2011 gedateerd schrijven diende verzoeker tevens een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.3. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) nam op 30 september 2011 de beslissing tot weigering van de vluchtelingen-

status en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Bij arrest nummer 71 521 van 8 december 2011 stelde de Raad de afstand van het geding vast met betrekking tot het door verzoeker tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal ingediende beroep.

1.5. Op 30 december 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 16 januari 2012 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

Aan de genaamde [A. B.]

[...]

van nationaliteit Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

Reden van de beslissing:

Op 30/09/2011 werd door het CGVS een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 08/12/2011 werd door de RVV het afstand van geding vastgesteld.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen hij verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, inderdaad, betrokkene kwam het land binnen op 14/01/2011 en verblijft nog steeds op het grondgebied, zodat zijn (haar) regelmatig verblijf van 3 maanden overschreden is.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.7. Bij aangetekend schrijven van 24 januari 2012 diende verzoeker een nieuwe aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient ingenomen te worden inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht.

Hij verschafft volgende toelichting:

“Volledig ten onrechte krijgen verzoekers een bevel om het grondgebied te verlaten als asielzoeker.

Het dient evenwel benadrukt te worden dat verzoeker ernstig ziek is.

Hij volgt een neurologische behandeling

Het is dan ook aangewezen om verzoekers geenszins terug te wijzen in afwachting van een behandeling ten gronde van de medische problematiek van verzoeker.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

‘Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M. administratief recht, Leuven, ACCO, 1990. 31)’.

Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W., 1981-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)’

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 2.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel bij de voorstelling van de feiten of van zijn[...] toestand geloofwaardig maken (R.v.St. THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43).

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.”

3.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“[...]”

Terwijl: er zich op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen geen hangende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet in het administratief dossier bevond.

De verwerende partij kon bij het nemen van de bestreden beslissing bijgevolg geen rekening houden met de aanvraag van 23 januari 2012 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aangezien deze na het nemen van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, werd ingediend.

Bovendien dient men vast te stellen dat geen enkele wet voorziet in de schorsende werking van een aanvraag om machtiging tot verblijf. Vaststaande rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State stelt dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid van het thans aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten niet opschort (cfr. o.m. R.v.St., nr. 86.715, 6 april 2000; R.v.St., nr. 109.500, 22 juli 2002; R.v.St., nr. 127.903, 6 februari 2004; R.v.St., nr. 132.035, 3 juni 2004; R.v.St., nr. 132.036, 3 juni 2004; R.v.St., nr. 138.946, 7 januari 2005; R.v.St., nr. 164.950, 20 november 2006), of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (cfr. R.v.St., nr. 132.036, 3 juni 2004; R.v.V., nr. 43.225 van 11 mei 2010; R.v.V. nr. 48.402 van 22 september 2010; R.v.V., nr. 51.817 van 29 november 2010; R.v.V., nr. 51.512 van 24 november 2010). Het indienen van een aanvraag op basis van art. 9ter Vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen. (cfr. R.v.St., nr. 166.626, 12 januari 2007).

Terwijl: het treffen van een bevel om het grondgebied te verlaten op zich geen schending vormt van artikel 3 van het EVRM. Niets verhindert een ernstig zieke vreemdeling en zijn familieleden om een verlenging aan te vragen van de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten (R.v.V., nr. 73.650 van 20 januari 2012). Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Verzoekende partij maakt in het licht van haar betoog niet duidelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid en niet gestoeld heeft op een correcte feitenvinding, zodat zij dienvolgens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel niet aannemelijk maakt. Er kan nogmaals benadrukt worden dat de aanvraag tot medische regularisatie pas werd ingediend nadat de bevelen om het grondgebied te verlaten werden genomen. Verwerende partij kan niet verweten worden hiermee geen rekening te hebben gehouden aangezien hij er geen kennis van had of kon hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing is afdoende gemotiveerd en bevat zowel de juridische bepalingen op grond van dewelke de beslissing werden genomen als de feitelijke motivering van de ingeroepen bepalingen.”

3.3.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt, zoals verzoeker terecht opmerkt, de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

In voorliggende zaak staat niet ter discussie dat de asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen en dat verzoeker langer in het Rijk verblijft dan toegelaten. Verzoeker stelt evenwel dat verweerder rekening had dienen te houden met het feit dat hij in België behandeld wordt voor een neurologisch probleem. De Raad kan in dit verband slechts vaststellen dat verzoeker weliswaar een aanvraag indiende om op medische gronden tot een verblijf gemachtigd te worden, doch dat verweerder vooraleer de in casu bestreden beslissing te nemen deze aanvraag, – op basis van de vaststelling dat verzoeker naliet de graad van ernst van zijn gezondheidsprobleem mee te delen – als onontvankelijk afwees. Aangezien uit de aan verweerder meegedeelde medische getuigschriften slechts bleek dat verzoeker medicatie diende te nemen voor zijn gezondheidsprobleem en hij geen overtuigingsstukken aanbracht die toelieten te besluiten dat hij deze behandeling niet in zijn land van herkomst kon verder zetten kan hij ook niet voorhouden dat verweerder geen maatregelen mocht nemen *“in afwachting van een behandeling ten gronde van de medische problematiek”*. In zoverre verzoeker verder lijkt te willen verwijzen naar het feit dat hij bij aangetekend schrijven van 23 januari 2012 een nieuwe aanvraag indiende om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet tot een verblijf gemachtigd te worden, moet worden opgemerkt dat verweerder de bestreden beslissing nam op 16 januari 2012 en derhalve geen rekening kon houden met een aanvraag die verzoeker pas een week later indiende.

Verzoekers beschouwingen laten bijgevolg niet toe te besluiten dat verweerder de zorgvuldigheidsplicht miskende.

3.3.2. Verzoeker kan ook niet gevolgd worden waar hij lijkt te willen stellen dat hij diende gehoord te worden alvorens de bestreden beslissing kon genomen worden. Er moet namelijk benadrukt worden dat de hoorplicht in administratieve procedures enkel van toepassing is in tuchtzaken, zodat er geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat bestond bij het nemen van de bestreden beslissing (cf. RvS 31 januari 2012, nr. 8036 (c))

3.3.3. Ook moet worden geduïd dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt niet.

3.3.4. De uiteenzetting van verzoeker laat daarnaast niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve evenmin.

3.3.5. Het is voorts niet betwist dat verzoeker niet werd erkend als vluchteling en dat hem ook de subsidiaire beschermingsstatus niet werd toegekend door de adjunct-commissaris-generaal – hetgeen impliceert dat geen reëel risico op een schending artikel 3 van het EVRM kon worden vastgesteld – en dat het tegen deze beslissing ingediende beroep door de Raad werd verworpen. Verzoeker brengt geen nieuw gegeven aan dat de Raad tot een andere beoordeling zou nopen.

De Raad dient er tevens op te wijzen dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in casu niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk).

Een schending van artikel 3 van het EVRM kan niet worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK